

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 99

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 5 februarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
74.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/1998 privind Statutul personalului vamal	1-5	37.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 487/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind acțiunile sanitare veterinare obligatorii în domeniul expertizei produselor de origine animală și de supraveghere a unităților, ale căror cheltuieli se suportă de către agenții economici, persoane fizice și juridice.....	8
82.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/1998 privind Statutul personalului vamal.....	5			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 312 din 20 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și 41 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată.....	6-8				

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/1998 privind Statutul personalului vamal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 16 din 29 ianuarie 1998 privind Statutul personalului vamal, emisă în temeiul art. 1 lit. a) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 30 ianuarie 1998, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul 4, litera c) se abrogă.**

2. **Articolul 10 va avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — Funcțiile de conducere în Direcția Generală a Vămilelor sunt:

a) director general;

b) director general adjunct;

c) director, inspector-șef pentru expertiză vamală;

d) director adjunct;

e) șef serviciu;

f) șef birou.“

3. **Titlul V va avea următorul cuprins:**

„*Cariera profesională*“

4. **Articolul 41 va avea următorul cuprins:**

„Art. 41. — (1) Vechimea minimă necesară pentru avansarea în gradul, clasa, funcția sau categoria imediat

superioară pentru personalul vamal se stabilește potrivit prevederilor legale aplicabile în sectorul bugetar.

(2) Personalul vamal cu studii superioare care are o vechime în muncă de 3 ani, precum și personalul vamal care a absolvit școala vamală și care are o vechime în muncă de 5 ani, încadrat în structurile autorității vamale, poate ocupa prin concurs funcția de expert vamal.

(3) Prevederile art. 12 alin. (1) se aplică numai în cazul funcțiilor de conducere de șef birou și șef serviciu.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 14 alin. (2), comunicarea tematicii și a perioadei de înscriere se poate face și cu cel puțin 20 de zile înainte de data fixată pentru susținerea concursului, cu aprobarea directorului general al Direcției Generale a Vămilelor.

5. **Articolul 45 va avea următorul cuprins:**

„Art. 45. — Absolvenții de învățământ superior de lungă sau de scurtă durată, care la data trecerii pe funcția corespunzătoare studiilor absolvite erau încadrați pe funcții cu un nivel de studii inferior, specifice domeniului în care au absolvit studiile universitare, au dreptul la un nivel de salarizare cel puțin egal cu cel avut anterior.”

6. **La articolul 61, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 61. — (1) Salarizarea personalului vamal se stabilește în conformitate cu prevederile legale în vigoare, aplicabile personalului bugetar.”

7. **Articolul 79 va avea următorul cuprins:**

„Art. 79. — Personalul vamal are dreptul de a fi avansat în funcție, grad sau treaptă profesională potrivit reglementărilor legale în vigoare.”

8. **Articolul 94 va avea următorul cuprins:**

„Art. 94. — (1) În cazul reorganizării activității măsurile de desfacere a contractelor individuale de muncă se vor aplica în ordine:

a) personalului vamal care îndeplinește condițiile legale de pensionare;

b) persoanelor care optează să plece din unitate, pe motivul reorganizării activității;

c) persoanelor care, la ultima evaluare a performanțelor profesionale individuale, s-au situat sub limita minimă a punctajului postului.

(2) În cazul unor măsuri de reorganizare a activității, care implică desființarea unor posturi ocupate, conducerea autorității vamale, cu consultarea organizațiilor sindicale sau a reprezentanților salariaților, va stabili criteriile de disponibilizare a personalului angajat.”

9. **Articolul 98 va avea următorul cuprins:**

„Art. 98. — Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) încălcarea îndatoririlor prevăzute în prezentul statut;

b) refuzul nejustificat sau neglijența manifestată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

c) absențele nemotivate de la serviciu;

d) orice altă faptă a personalului, prin care acesta se abate de la îndeplinirea îndatoririlor.”

10. **La articolul 99, litera g) va avea următorul cuprins:**

„g) suspendarea din activitate pe o perioadă de 1—6 luni;”

11. **La articolul 104, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) Personalul vamal, eliberat din funcția de conducere, ca urmare a săvârșirii unor abateri disciplinare, nu poate promova în aceste funcții timp de 4 ani de la data punerii în aplicare a măsurii de sancționare.”

12. **Articolele 27 lit. c), 46, 62, 83, 95, 112, 117 alin. (2) și (3) se abrogă.**

13. **Anexele nr. 1—3 vor avea următorul cuprins:**

„ANEXA Nr. 1

DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

Cap. I — Aparatul central

A. Funcții de execuție

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor
a) Funcții de execuție pe grade profesionale		
1.	Expert vamal	S
2.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. I A	S
3.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. I	S
4.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. II	S
5.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. III	S
6.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. IV	S
7.	Inspector vamal, referent de specialitate, debutant	S
8.	Referent gradul I	SSD
9.	Referent gradul II	SSD
10.	Referent gradul III	SSD
11.	Referent debutant	SSD
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale		
12.	Referent I A	M
13.	Referent I	M
14.	Referent II	M
15.	Referent III	M
16.	Referent IV	M
17.	Referent debutant	M

B. Funcții de conducere

Nr. crt.	Funcția
1.	Director general
2.	Director general adjunct
3.	Director, inspector șef pentru expertiză vamală
4.	Director adjunct
5.	Șef serviciu
6.	Șef birou

Cap. II – Direcția Generală a Vămirilor – Direcția de supraveghere și control vamal, Direcția de supraveghere pentru zonele vamale speciale**A. Funcții de execuție**

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor
a) Funcții de execuție pe grade profesionale		
1.	Expert vamal	S
2.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. I A	S
3.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. I	S
4.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. II	S
5.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. III	S
6.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. IV	S
7.	Inspector vamal, referent de specialitate, debutant	S
8.	Referent gradul I	SSD
9.	Referent gradul II	SSD
10.	Referent gradul III	SSD
11.	Referent debutant	SSD
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale		
12.	Referent I A	M
13.	Referent I	M
14.	Referent II	M
15.	Referent III	M
16.	Referent IV	M
17.	Referent debutant	M

B. Funcții de conducere

Nr. crt.	Funcția
1.	Director general adjunct
2.	Director
3.	Director adjunct
4.	Șef serviciu
5.	Șef birou

*ANEXA Nr. 2***DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ****A. Funcții de execuție**

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor
a) Funcții de execuție pe grade profesionale		
1.	Expert vamal	S
2.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. I A	S
3.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. I	S

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor
4.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. II	S
5.	Inspector vamal, referent de specialitate, gr. III	S
6.	Inspector vamal, referent de specialitate, debutant	S
7.	Referent gradul I	SSD
8.	Referent gradul II	SSD
9.	Referent gradul III	SSD
10.	Referent debutant	SSD
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale		
11.	Referent I A	M
12.	Referent I	M
13.	Referent II	M
14.	Referent III	M
15.	Referent debutant	M

B. Funcții de conducere

Nr. crt.	Funcția
1.	Director
2.	Director adjunct
3.	Șef serviciu
4.	Șef birou

ANEXA Nr. 3

BIROURI VAMALE

A. Funcții de execuție de categoria A

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor
a) Funcții de execuție pe grade profesionale		
1.	Expert vamal	S sau Școală vamală
2.	Inspector vamal principal	S sau Școală vamală
3.	Inspector vamal gradul I	S sau Școală vamală
4.	Inspector vamal gradul II	S sau Școală vamală
5.	Inspector vamal gradul III	S sau Școală vamală
6.	Inspector vamal debutant	S sau Școală vamală
7.	Inspector vamal	Școală vamală sau SSD
8.	Controlor vamal gradul I	Școală vamală sau SSD
9.	Controlor vamal gradul II	Școală vamală sau SSD
10.	Agent vamal debutant	Școală vamală sau SSD
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale		
11.	Controlor vamal I	M
12.	Controlor vamal II	M
13.	Controlor vamal III	M
14.	Controlor vamal debutant	M

B. Funcții de execuție de categoria B

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor
a) Funcții de execuție pe grade profesionale		
1.	Inspector pentru datoria vamală	S
2.	Inspector pentru datoria vamală gradul I	S
3.	Inspector pentru datoria vamală gradul II	S
4.	Inspector pentru datoria vamală gradul III	S
5.	Inspector pentru datoria vamală debutant	S
6.	Inspector pentru datoria vamală	Școală vamală sau SSD

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor
7.	Controlor pentru datoria vamală gradul I	Școală vamală sau SSD
8.	Controlor pentru datoria vamală gradul II	Școală vamală sau SSD
9.	Controlor pentru datoria vamală debutant	Școală vamală sau SSD
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale		
10.	Controlor pentru datoria vamală I	M
11.	Controlor pentru datoria vamală II	M
12.	Controlor pentru datoria vamală III	M
13.	Controlor pentru datoria vamală debutant	M

C. Funcții de conducere

Nr. crt.	Funcția
1.	Șef birou vamal
2.	Șef adjunct birou vamal
3.	Șef tură, șef sector

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 16/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 30 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 13 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 13 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.

Nr. 74.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/1998 privind Statutul personalului vamal

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/1998 privind Statutul personalului vamal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 15 ianuarie 2002.

Nr. 82.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 312

din 20 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și 41 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și 41 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, excepție ridicată de Ion Pastramă în Dosarul nr. 2.074/C/2000 al Tribunalului Vrancea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 94/1992, republicată. Cu privire la dispozițiile art. 41 din aceeași lege pune concluzii de respingere pe fond, arătând că prin modul în care este reglementată procedura jurisdicțională în fața Curții de Conturi nu sunt încălcate principiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 martie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.074/C/2000, **Tribunalul Vrancea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și 41 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată**, excepție ridicată de Ion Pastramă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 16 și 21 din Constituția României, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Vrancea, exprimându-și opinia, apreciază excepția ca nefondată, deoarece Curtea de Conturi exercită, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, controlul asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, precum și atribuțiile de jurisdicție reglementate prin lege și, în consecință, stabilirea prin art. 18 și 41 din Legea nr. 94/1992, republicată, a competenței Curții de Conturi în exercitarea controlului financiar și, respectiv, a jurisdicției în domeniul prevăzut de lege nu contravine prevederilor Legii fundamentale.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază excepția ca neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere Guvernul arată că prin modul în care este reglementată procedura juris-

dicțională în fața instanțelor Curții de Conturi nu se încalcă prevederile Constituției. Astfel, conform art. 62 alin. (1) din Legea nr. 94/1992, republicată, ședințele de judecată ale instanțelor financiare sunt publice, părțile pot fi asistate de apărător [art. 62 alin. (2)], au dreptul să solicite și să administreze probe [art. 64 alin. (1) și art. 66] și să exercite căile de atac (art. 81).

Pe de altă parte se mai arată că împotriva hotărârilor pronunțate în primă și ultimă instanță de Colegiul jurisdicțional al Curții de Conturi se poate face recurs la Secția de contencios administrativ a Curții de Apel București. În felul acesta, conchide Guvernul în motivarea punctului său de vedere, prin posibilitatea de a se adresa și acestei instanțe judecătorești se realizează accesul liber la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 și 41 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, dispoziții ce au următoarea redactare:

— Art. 18: „Sunt supuse controlului prevăzut la art. 17:

a) statul și unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de persoane juridice de drept public, cu serviciile și instituțiile lor publice, autonome sau neautonome;

b) Banca Națională a României;

c) regiile autonome;

d) societățile comerciale la care statul, unitățile administrativ-teritoriale, instituțiile publice sau regiile autonome dețin, singure sau împreună, integral sau mai mult de jumătate din capitalul social;

e) organismele autonome de asigurări sociale sau de altă natură, care gestionează bunuri, valori sau fonduri, într-un regim legal obligatoriu, în condițiile în care prin lege sau prin statutele lor se prevede acest lucru.”;

— Art. 41: „Colegiul jurisdicțional judecă, în primă instanță, contestațiile introduse împotriva actelor de imputație de către administratorii, gestionarii, contabilii, precum și de către ceilalți salariați care au participat, împreună cu aceștia, la producerea pagubelor cauzate persoanelor juridice prevăzute la art. 18, în legătură cu formarea, administrarea și întrebuințarea resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, precum și cu gestionarea patrimoniului public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale.”

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 și 21, având următorul conținut:

— Art. 16: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.*“;

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*“

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, a căror redactare este următoarea:

„1. *Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.*

2. *Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi legal stabilită.*

3. *Orice acuzat are, în special, dreptul:*

a) *să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;*

b) *să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;*

c) *să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;*

d) *să întrebe dacă să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;*

e) *să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.*“

I. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 94/1992, republicată, Curtea constată că speța în cadrul căreia a fost ridicată excepția este un litigiu de muncă, având ca obiect o contestație împotriva unei decizii de imputație. Textul art. 18 a cărui neconstituționalitate este invocată nu constituie, deci, o dispoziție legală de care depinde soluționarea cauzei.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, conform căreia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*“, dispoziții coroborate cu cele ale alin. (6) din același articol, rezultă că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și urmează să fie respinsă.

II. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, acestea sunt neîntemeiate, urmând să fie respinse.

Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, reglementează prin art. 41 competența materială a Colegiului juridicțional al Curții de Conturi atât cu privire la categoriile de persoane supuse judecării, cât și cu privire la obiectul cauzelor pe care acesta este abilitat să le judece. Temeiul stabilirii în competența Curții de Conturi a unor atribuții cu caracter juridicțional îl constituie art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia, „[...] *în condițiile legii, Curtea exercită și atribuții juridicționale*“.

Din analiza prevederilor Legii nr. 94/1992, republicată, rezultă că instanțele Curții de Conturi funcționează, ca și

instanțele de drept comun, pe baza aceluiași principii, și anume: principiul independenței judecătorilor financiari [art. 107 alin. (1)]; principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, care se realizează prin aceea că justițiabililor din cauzele de competența instanțelor financiare li se aplică aceleași reguli de procedură și de drept substanțial; principiul legalității instanțelor financiare [art. 8 alin. (1) și art. 13 alin. (1)] și al activității desfășurate de acestea (competența și procedura urmată de instanțele financiare sunt prevăzute la cap. IV din lege și în Codul de procedură civilă); principiul dublului grad de jurisdicție și al folosirii căilor de atac; principiul publicității dezbaterilor și al dreptului la apărare în fața instanțelor financiare (art. 62); principiul imparțialității judecătorilor [art. 108 alin. (1) lit. a)].

Curtea constată că prin Legea nr. 94/1992, republicată, deosebit de căile de atac ce se exercită în cadrul jurisdicției financiare, s-au instituit căi de atac la instanțele judecătorești împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele financiare. Astfel, potrivit art. 81 din lege, „(1) *Împotriva hotărârilor pronunțate în primă și ultimă instanță de colegiile de jurisdicție ale camerelor de conturi județene și a municipiului București, precum și a încheierilor prevăzute la art. 61 alin. (3), se poate face recurs la secția de contencios administrativ a curții de apel în a cărei circumscripție își au sediul camerele de conturi și a municipiului București.*

(2) *Împotriva hotărârilor pronunțate în primă și ultimă instanță de Colegiul juridicțional al Curții de Conturi se poate face recurs la Secția de contencios administrativ a Curții de Apel București.*“

De asemenea, potrivit art. 82 din lege, „*Împotriva hotărârilor pronunțate în ultimă instanță de Secția juridicțională a Curții de Conturi se poate face recurs la Secția de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție. La aceeași secție a Curții Supreme de Justiție se poate face recurs și împotriva hotărârilor pronunțate de Curtea de Conturi, în completul de 5 consilieri de conturi.*“

Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 48 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 6 iulie 1999) că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“. Pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile stabilite de lege. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de asemenea, în jurisprudența sa, de exemplu, în cazul *Gradinger contra Austriei*, 1975, că, în ceea ce privește competența unei Curți administrative, compatibilitatea sa cu art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se evaluează în lumina caracteristicilor constitutive ale unui organ judiciar cu jurisdicție deplină, printre acestea figurând puterea de a se reforma decizia unui organ inferior sub toate aspectele, în fapt ca și în drept. Iar în lipsa unei asemenea competențe în domeniu, acea curte nu poate fi considerată un tribunal în sensul art. 6 din convenție.

Cele statuate prin această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Competența instanțelor financiare reglementată de art. 41 nu contravine nici prevederilor art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. Conform jurisprudenței constante a Curții Constituționale principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu înseamnă uniformitate, astfel încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților în procesul civil nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat. Tratamentul diferit instituit prin art. 41 din Legea nr. 94/1992, republicată, se întemeiază pe mai multe elemente de diferențiere față de alte

cazuri de răspundere civilă sau materială, cum ar fi: natura proprietății păgubite, natura persoanelor juridice care administrează patrimoniul respectiv, natura prejudiciilor cauzate și calitatea specială a persoanelor cu răspundere principală pentru

aceste prejudicii. Aceste categorii de cauze și persoane se deosebesc de altele și ele dau dreptul legiuitorului să instituie un tratament diferit, dar nediscriminatoriu în cadrul categoriilor cu situație identică.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1 — 3 al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, excepție ridicată de Ion Pastramă în Dosarul nr. 2.074/C/2000 al Tribunalului Vrancea.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 487/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind acțiunile sanitare veterinare obligatorii în domeniul expertizei produselor de origine animală și de supraveghere a unităților, ale căror cheltuieli se suportă de către agenții economici, persoane fizice și juridice

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, având în vedere prevederile art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare, văzând Referatul de aprobare nr. 152.594 din 18 ianuarie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară, emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 4 din Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 487/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind acțiunile sanitare veterinare obligatorii în domeniul expertizei produselor de origine animală și de supraveghere a unităților, ale căror cheltuieli

se suportă de către agenții economici, persoane fizice și juridice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 27 decembrie 2001, se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 28 ianuarie 2002.
Nr. 37.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro